

Monology

Karel Kryl

1. Do čtverce patia stín padá mezi slova,
mlčíme ty i já, pak promluvíme znova,
život je prožitý a v rohu mlčí běsi,
mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

2. Zšeřelou krajinou jde žebrák žití mého,
já myslím na jinou, ty myslíš na jiného,
zraněný pária a pýcha baronesy,
mluvíme ty i já, a nerozumíme si.

R: Dva u jednoho stolu nad vázou s květinami,
dvě písně, lhané v mollu - dvě lodi mezi krami,
a slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,
tím více jsme tu sami, čím déle jsme tu spolu,
ta da da ...

3. Za řevem diskoték a světa, kde se vraždí,
jsme blízko na dotek, a přece oba za zdí,
myslíce na city, jež byly kdysi kdesi,
mluvíme já i ty, a nerozumíme si.

4. Za slovy slova jdou a nevydají větu,
pod tlící hromadou nedarovaných květů,
dekretů na byty a dýchaného smogu
mlčíme já i ty v dvojitém monologu.

R: Jen slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,
tak neskonale sami, tak nekonečně spolu,
dva u jednoho stolu, dvě lodi mezi krami,
je předaleko k molu a temno nad vodami,
ta da da ...